

lied van de zee

'n Jochie stond aan't stille strand, hij tuurde naar de zee.
Zijn hartje zong het mooiste lied der zilte golven mee.
De ernst en de bewondering lag op zijn aangezicht.
Zijn ogenpaar weerspiegelde 'n glimp van't hemels licht.

refrein: De golven die zingen: kom mee met mij.
Dan heb je de ruimte, dan ben je zo vrij.
De golven die zongen `t lied van de zee.
Ze riepen hem aan en ze lokten hem mee.

Hij sprak: wanneer ik groter ben, wil ik 'n zeeman zijn.
dan word ik op 'n sprookjesschip 'n echte kapitein.
Het jochie ging toen langzaam heen, bezonken en tevrede,
nog éénmaal omziend sprak hij *zacht*: tot ziens m'n lieve zee.

refrein

Na vele jaren koos 'n schip, met Neerlands vlag, de zee.
Het nam 'n jonge frisse borst als lichtmatroosje mee.
Hij wendde eenmaal nog 't hoofd, en keek naar't stille strand.
toen vond z'n blik de grote zee; hij deed z'n woord gestand.

refrein 2x